

slag som efter Regjeringens Forslag. Regjeringen foreslaar en befæstet Station ved Kjøbenhavn, men den fremsætter ikke direkte Forslag om en Udvidelse af Flaaden. Nu er det ganske vist, at Klerikallet foreslaar en Udvidelse af Flaaden, men saa ubelader det igjen Søforterne ved Kjøbenhavn, hvis Kanoner jo netop ville frigjøre endel af vor Flaade til Operationer andetsteds; og hvad enten man negter Bevilling til Skibe eller til Kjøbenhavns Søbefæstning, saa vil Forholdet dog blive det, at Udvidingen af Flaaden desværre ikke vil blive stor nok til, at der kan blive Skibe tilovers til Aggersøfundsstationen.

Jeg tror nu tilstrækkelig at have paavist, at det Angreb, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) igaar rettede paa mig, ikke havde den Berettigelse, som det ærede Medlem troede. Han endte med at sige, at han havde talt varmt i denne Sag, fordi jeg havde talt varmt. Jeg skal dertil sige, at jeg finder det fuldstændig naturligt. Jeg kan ikke sige Andet end, at jeg for min Person idag maasse ogsaa har talt varmt. Jeg haaber imidlertid ikke at have gjort det paa en Maade, som kunde være personlig ligeoverfor det ærede Medlem, da det jo ikke er Personerne, men Sagen, som jeg her udtaler mig om; men jeg maa sige, at jeg tror ogsaa, at det er nødvendigt overhovedet i en Sag som den nærværende, at tage Sagen lidt varmt. For det Første er det jo et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, der ligger for; det er et Spørgsmaal, som er af en indgribende Betydning for hele Landet, og jeg tror, at det derfor kan tilgives, at jeg idetmindste ikke taler med den samme Kølighed og med den samme Egegylldighed, som naar man sidder paa en Kafé og beder sin Nabo om at faae Loisen. Men jeg maa sige, at der er virkelig her i disse Forhandlinger en særlig, aldeles speciel Grund, som gjør, at jeg ikke kan undgaar at tale meget varmt om Sagen. Det maa erkendes, at der ved Betragtningen af de større militære Love er forskellige Hensyn, som maa gjøres gjældende; saaledes maa navnlig de politiske, de finansielle og de tekniske Hensyn gjøres gjældende. Med Hensyn til de politiske Hensyn finder jeg det saa fuldstændig naturligt, at ærede Medlemmer alle sammen se paa den Side af Sagen. Det er et Spørgsmaal, som er af en saa indgribende Betydning for hele Landet, om vi beslutte os til at koncentrere vort Forsvar eller at sprede det, om vi beslutte os til at koncentrere det paa Sjælland, Fyen eller i Sylland. Der er der en politisk Side af Sagen, om hvilken alle Medlemmer kunne danne sig en Mening, skulle danne sig en Mening og ogsaa ville danne sig en Mening. Der er en anden Side af Sagen; det er den finansielle. Det er klart, at naar der stilles store Krav til Forsvarsvæsenet, maa ærede Medlemmer med fuld Berettigelse opfatte det Spørgsmaal: Have vi ogsaa Raad til

at give de mange Penge? Det er et Spørgsmaal, som ærede Medlemmer kunne overveie, skulle overveie og ogsaa ville overveie. Men saa er der tillige en teknisk Side af Sagen. Med Hensyn til den siger jeg, at der er ogsaa Forholdet saaledes, at alle ærede Medlemmer baade kunne og skulle og ville danne sig en Mening, vedrørende de tekniske Forslag, som blive forelagte af Regjeringen til Thingets Afgjærelse. De kunne bedømme, og de skulle bedømme, om de Forslag, der ere komne frem fra Regjeringen, ere af en saadan Besskaffenhed, at de kunne stemme for dem. Men den tekniske Side af Sagen maa ikke drives saavidt, at ærede Medlemmer her i Thinget tro at kunne optræde som Førere. Ærede Medlemmer gaa udover den Competence, som de have, naar de tro, at det er paa deres Ansvar, at man skal gaa over til Forslag, som ikke bæres frem af Regjeringen og ikke ere prøvede nogetsteds (Afbrudelse af B. Solm). Nei, det kan ikke nytte Noget, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Solm) og Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) sige: Vi stole paa de flydende Forter; thi Folkethinget maa efter min Opfattelse med Nødvendighed fordrer større tekniske Autoriteter for, om det virkelig er praktisk. Ærede Medlemmer kunne fuldstændig rigtig sige: Vor Anskuelse er, at vi skulle koncentrere Forsvaret til Sjælland, og dersom ærede Medlemmer havde sagt til Regjeringen: Lader os faae en Forsvarsplan baseret paa den Grundsetning, at Sjælland er Landets naturlige Fæstning, og at vi skulle møde ude ved Kysten; lader os se, hvad den koster, og hvilke Midler der hører dertil, saa vilde jeg have fundet det fuldstændig naturligt og rigtigt. Det var en forstandig Maade at tage Sagen paa; thi Folkethinget maa diskutere og afgjøre Principet, men de Herrer kunne let paa Glatiss, naar De gaa ud paa at afgjøre Detailspørgsmaal. Dersom ærede Medlemmer havde fiiilet sig paa et andet Standpunkt, dersom De havde sagt: Vi have Raad til at give 7 Millioner om Aaret til vort Forsvarsvæsen, 6 Millioner, 5 Millioner eller en hvilken som helst anden Sum, og sagt til Regjeringen: Maa vi faae den bedste Forsvarsplan, som vi kunne faae for den Pris, saa havde det ogsaa været en Fremgangsmaade, som fuldstændig kunde forsvares; men derimod gaar det ikke an, og jeg kan ikke sige Andet end, at det er min fuldeste Overbevisning, at vi gaa ind paa en feil Vej, naar Folkethingsudvalget eller enkelte Medlemmer af Folkethingets Udvalg ville fremsætte positive, tekniske Forslag, som ikke bæres af nogen som helst anden Autoritet end dem alene (B. Solm: Saa!), ja — og med Hensyn til hvilke de dygtigste og sagskyndigste Mænd endog udtale, at der er en høj Grad af Tvivl om dem Hensigtsmæssighed. Dette har jeg ikke villet undlade at sige, fordi jeg, da jeg nu engang havde faaet Ordet, ikke vilde lade være at udtale, at, naar jeg ved 2den Behandling frem